

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/51/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416206518
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8416206518.3

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobkyne BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692 právne zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., IČO: 50 361 368, so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava so žalovaným D. V., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. Z. XXX/XX, XXX XX M. o zaplatenie 992,51 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Okresný súd Kežmarok nemá právomoc konať.
- II. Konanie zastavuje.
- III. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajší súd 14.11.2016 sa žalobkyňa (pôvodne Poštová banka, a.s.) na žalovanom domáha zaplatenia sumy 992,51 eur s príslušenstvom špecifikovaným v podanej žalobe a náhrady trov konania.

Žalobu prostredníctvom právneho zástupcu dôvodí tým, že žalobkyňa ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 11.12.2012 zmluvu o úvere č. 9623573612, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach. Žalovaný si zmluvné povinnosti neplnil riadne a včas, keď záväzok z predmetnej zmluvy splatil len čiastočne, preto žalobkyňa vyhlásila úver za predčasne splatný.

2. Uznesením č. k. 4Csp/51/2016-63 zo dňa 10.10.2017 súd pripustil zmenu účastníkov konania tak, že do konania na miesto žalobcu vstúpila spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s..

3. Žalobkyňa v žalobe žalovaného označila adresou trvalého pobytu Z. XXX/XX, XXX XX M..

Žalobu sa však žalovanému do vlastných rúk nepodarilo doručiť.

Dňa 03.01.2018 Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Kežmarku na základe žiadosti súdu o doručenie zásielky žalovanému súdu oznámilo (podaním zo dňa 22.12.2017), že žalovanému sa zásielku nepodarilo doručiť, nakoľko sa ho ani opakovane nepodarilo zastihnúť na adrese trvalého pobytu (uvedenej tiež žalobkyňou). V podaní bolo v ďalšom uvedené, že otec žalovaného, zdržiavajúci sa na uvedenej adrese, oznámil, že syn už dlhodobo („vyše roka“) sa zdržiava v zahraničí, kde aj pracuje a na adresu trvalého pobytu chodíva len sporadicky.

4. Vzhľadom na uvedené, súd za účelom doručenia žaloby a zistenia skutočného pobytu žalovaného vykonával ďalšie lustrácie a šetrenia, pričom zistil, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3P/149/2015 v zmysle úradného záznamu zo dňa 21.12.2015 na č. I. 15 spisu žalovaný súdu uviedol, že je odcestovaný, pretože pracuje v zahraničí (v tom čase v Nemecku), na Slovensku sa zdržiaval do 10.01.2016, potom opätovne odišiel do zahraničia, čo zodpovedalo skutočnostiam obsiahnutým v spise.

Žalovanému bola súdna zásielka v predmetnom súdnom konaní riadne doručená na adresu vyplývajúcu z obsahu spisu v Nemecku dňa 17.03.2016.

Z pripojeného spisu 1T/124/2016 súd zistil, že žalovaný sa nachádza v Českej republike, kde, ako sám uviedol v zmysle zápisnice o výsluchu zo dňa 11.04.2017, dlhodobo pracuje a na Slovensko chodí iba sporadicky. V zmysle predmetnej zápisnice žalovaný vyhlásil, že sa bude zdržiavať v Č. E. O. R. H. N. XXXX, B. Š., M. O. X.. Z predmetného spisu tiež vyplynulo, že súdnu zásielku sa žalovanému na adresu trvalého pobytu nepodarilo doručiť už ani v mesiaci október 2016.

Na uvedenú adresu v Českej republike bola žalovanému dňa 20.09.2018 riadne doručená žaloba s výzvou na vyjadrenie sa k nej a procesným poučením. Žalovaný sa k žalobe, ani k predmetnej výzve (doposiaľ) žiadnym spôsobom nevyjadril.

5. Podľa § 161 Civilného sporového poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

Podľa § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 9 Civilného sporového poriadku ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

6. Právomoc súdu Slovenskej republiky na konanie je jednou z procesných podmienok, za ktorej môže súd Slovenskej republiky konať a rozhodovať spor. Nedostatok tejto podmienky spôsobuje vždy neodstrániteľnú vadu konania, v dôsledku ktorej je súd povinný konanie zastaviť. Je pritom irelevantné, v ktorom štádiu konania súd nedostatok tejto procesnej podmienky zistí.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania je civilný občianskoprávny spor, ktorého účastníkom na strane žalobkyne je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky a na strane žalovaného fyzická osoba, ktorá má v predmetnom spore nepochybne postavenie spotrebiteľa, pričom sa táto zdržiava dlhodobo zdržiava na mimo územia Slovenskej republiky, pričom už od roku 2016 na území Českej republiky, kde pracuje a preberá zásielky.

Ide teda o spor s tzv „cudzím“ prvkom týkajúci sa členských štátov Európskej únie. Sporom s cudzím, teda cezhraničným prvkom je totiž okrem iných aj spor, v ktorom osoba má bydlisko na území iného členského štátu. Pre určenie právomoci súdu v takýchto veciach je rozhodujúca právna úprava obsiahnutá v Nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach známeho pod názvom Brusel Ia (ďalej len „Brusel Ia“).

8. Pravidlá na určenie právomoci v prípade spotrebiteľských zmlúv upravujú čl. 17 - 19 nariadenia Brusel Ia.

Podľa čl. 17 bod 1. Brusel Ia vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide: a) o zmluvu o predaji tovaru na splátky; b) o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.

Podľa čl. 18 ods. 2 Brusel Ia druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Podľa čl. 62 ods. 1 Brusel I na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

9. Rozhodným pre posúdenie právomoci súdu konať v predmetnej veci je vyriešenie otázky, kde má žalovaný svoje bydlisko.

Keďže definícia pojmu bydlisko je ponechaná jednotlivým vnútroštátnym úpravám, je táto obsiahnutá v ustanoveniach jednotlivých členských štátov Európskej únie. Právny poriadok Slovenskej republiky pojem bydlisko nedefinuje, preto je pri jeho vymedzení potrebné vychádzať z príslušnej judikatúry, v zmysle ktorej bydliskom sa rozumie miesto, kde sa osoba skutočne trvale zdržiava, aj keď je prihlásená na trvalý pobyt v obvode iného súdu. Súd len poznamenáva, že pojmy bydlisko a trvalý pobyt ako

registrovaný právny stav nie je možné stotožňovať, pretože fyzická osoba sa na mieste trvalého pobytu nemusí reálne zdržiavať (porovnaj uznesenie NSSR sp. zn. 4 Cdo 40/2014 a pod.).

10. Podľa čl. 18 ods. 2 Bruselu Ia druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. Žalovaný v predmetnom spore bydlisko na území Slovenskej republiky, ako vyplynulo z vykonaných lustrácií a šetrení súdom, nemá, a to približne od roku 2015 (teda už aj v čase pred podaním žaloby). Keďže žalovaný preukázane nemá bydlisko na území Slovenskej republiky, pričom ho tento má na území iného členského štátu Európskej únie, vyslovil súd, že nemá právomoc vo veci konať. Dôkazné bremeno o tom, že žalovaný má bydlisko na území Slovenskej republiky, a že z tohto dôvodu v predmetnom spore, v ktorom sa medzinárodná právomoc riadi pravidlami Brusel Ia, majú právomoc súdy Slovenskej republiky, zaťažuje žalobkyňa. Keďže žalobkyňa nepreukázala, že by žalovaný mal bydlisko na území Slovenskej republiky, kde podala žalobu, a z obsahu spisu na základe vykonaných lustrácií je zrejmé, že žalovaný má bydlisko na území iného členského štátu Európskej únie, prijal súd záver, že súd Slovenskej republiky nemá právomoc spor prejednať a konanie musí byť zastavené (porovnaj tiež uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2CoE 791/2014 z 10.11.2015, rozsudok Okresného súdu Cheb sp.zn. 15C 45/2016 z 10.5.2007 a ďalšie). Žalovaný sa k žalobe ani výzve súdu žiadnym spôsobom nevyjadril (preto právomoc súdu vo veci konať nebolo možné založiť ani zúčastnením sa konania podľa čl. 26 Bruselu Ia).

11. Nedostatok právomoci spôsobuje vždy neodstrániteľnú vadu konania s nevyhnutným následkom, ktorým je zastavenie konania, preto súdu neostávalo iné, než konanie zastaviť.

12. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je súd povinný prihliadať na procesnú zodpovednosť strán na zastavení konania a tú stranu, ktorá svojím konaním zastavenie konania zapríčinila, zaviazat' na náhradu trov konania protistrane. V tomto prípade súd zastáva názor, že zavinenie na zastavení konania nemožno pričítať žiadnej zo strán, preto súd žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu v Kežmarku.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh.)

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného úroku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.